

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ὁ Ἰερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ΡΜΒ'. (142).

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χειρὰς μου ἢ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ὅτι ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ὁ Ἰερεὺς. Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Θεὸς μας πάντοτε, τώρα καὶ πάντα καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ψ. Ἀμήν. (Εἶθε, μακάρι νά γίνει).

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. (142).

Κύριε, εἰσάκουσε τὴν προσευχή μου, δέξου στ' αὐτιά σου τὴν δέησή μου στό ὄνομα τῆς ἀξιοπιστίας σου, εἰσάκουσέ με ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης σου.

Μὴ θελήσεις ὅμως, νά προχωρήσεις σέ αὐστηρή κρίση γιὰ μένα τό δούλο σου, διότι εἶναι ἀδύνατο νά δικαιωθεῖ ἐμπρὸς σου κάθε ζωντανός.

(Ἄκουσέ με), διότι ὁ ἐχθρὸς καταδίωξε τὴν ψυχὴ μου, ἐξευτέλισε μέχρι τό χῶμα τῆ ζωὴ μου.

Μέ ὁδήγησε μέχρι τόν σκοτεινό ἄδη, ὅπου βρῖσκονται ἀπὸ αἰῶνες οἱ νεκροί, ἔπεσε σέ κατάθλιψη τό πνεῦμα μου, μέσα μου εἶναι ταραγμένη διαρκῶς ἡ καρδιά μου.

(Σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση) θυμήθηκα ἡμέρες παλιές, βύθισα τὴ σκέψη μου σέ ὅλα τὰ ἔργα σου. Μελέτησα προσεκτικὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Ἦψωσα ἰκετευτικὰ τὰ χέρια μου πρὸς ἐσένα· ἡ ψυχὴ μου μπροστά σου μοιάζει μέ κατάξερη γῆ πού διψᾷ.

Εἰσάκουσε με, Κύριε, τό γρηγορότερο, γιατί χάνεται τό πνεῦμα μου.

Μὴ γυρίσεις μέ ἀποστροφή τό πρόσωπό σου ἀπὸ μένα, καὶ ὁμοιωθῶ μέ τοὺς νεκρούς, πού κατεβαίνουν ὀριστικὰ στόν τάφο.

Φρόντισε, Κύριε, νά ἀκούσω καὶ νά αισθανθῶ γρήγορα (τό πρῶτ') τό ἔλεός σου, διότι σ' ἐσένα στηρίζω τὴν ἐλπίδα μου.

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου·

Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετάνοιᾳ, κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ

Κάνε νὰ γνωρίσω, Κύριε, τὸ δρόμο πού πρέπει νὰ πορευθῶ, διότι σ' ἐσένα ὕψωσα τὴν ψυχὴ μου.

Βγάλε με ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, διότι σ' ἐσένα καταφεύγω·

Δίδαξέ με, νὰ ἐφαρμόζω τὸ θέλημά σου, διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸ ἄς με ὁδηγεῖ στὸν ἴσιο δρόμο, γιὰ χάρη τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, (πού σημαίνει ἔλεος καὶ ἀγάπη), θά παρατείνεις τὴ ζωὴ μου.

Μέ τὴ δικαιοσύνῃ σου θά βγάλεις τὴν ψυχὴ μου ἀπὸ τὴ βαριά θλίψη, καὶ μέ τὸ ἔλεός σου θά ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ θά καταστρέψεις ὅλους, ὅσοι θλίβουν τὴν ψυχὴ μου, διότι ἐγὼ εἶμαι δούλος σου.

Ὁ Θεὸς καὶ Κύριος ἔλαμψε σ' ἐμᾶς μέ τὴν ἀποκάλυψή του. Ἄς εἶναι δοξασμένος αὐτός πού ἔρχεται (γιὰ νὰ μᾶς σώσει) σταλμένος ἀπὸ τὸν Κύριο.

Στίχ. α'. Δοξολογεῖτε μέ εὐχαριστίες τὸν Κύριο, καὶ καλεῖτε σὲ βοήθεια τὸ ἅγιο ὄνομά του.

Στίχ. β'. Ὅλα τὰ γύρω ἔθνη μέ περικύκλωσαν, καὶ μέ τὴ δύναμη τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου τὰ ἀντιμετώπισα.

Στίχ. γ'. Ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου κατορθώθηκε αὕτη ἡ σωτηρία μας, καὶ εἶναι ἀξιοθαύμαστη στὰ μάτια μας.

Τροπάρια.

Ἄς πλησιάσουμε τρέχοντας μέ ἐπιμονή στὴ Θεοτόκο, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ ἄς πέσουμε μπροστά της μέ μετάνοια κρᾶζοντας ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς: Κυρία, βοήθησέ μας δείχνοντάς μας εὐσπλαχνία· τρέξε, γιατί χανόμαστε ἀπὸ τὸ πλήθος τῶν πταισμάτων· μὴ μᾶς γυρίσεις πίσω ἐμᾶς τοὺς

ἀποστρέψης σούς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ
μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς
δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ
προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ
τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν
ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ν'. (50).

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου·

Ἰψδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπω καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

δούλους σου ἄδειους· Διότι ἐσένα καὶ μόνη ἔχουμε ἐλπίδα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δέν θά σωπάσουμε ποτέ, Θεοτόκε, νά διακηρύττουμε τὴ
δύναμή σου ἐμεῖς οἱ ἀνάξιοι· διότι ἂν ἐσύ δέν
πρωτοστατοῦσες ἰκετεύοντας, ποιός θά μᾶς γλύτωνε ἀπὸ τό-
σο μεγάλους κινδύνους; Ποιός θά μᾶς εἶχε διαφυλάξει ἕως
τώρα ἐλευθέρους; Δέν θά ἀπομακρυνθοῦμε, Κυρία, ἀπὸ σέ-
να· Διότι σώζεις πάντα τοὺς δούλους σου ἀπὸ κάθε εἶδους
δεινά (θλίψεις).

ΨΑΛΜΟΣ. Ν'. (50).

Ἐλέησέ με, Θεέ μου, σύμφωνα μέ τό μέγα ἔλεός σου, καὶ
σύμφωνα μέ τό πλήθος τῆς εὐσπλαχνίας σου σβῆσε ἐντελῶς
τὴν παρανομία μου.

Πλύνε με πάλι καὶ πάλι ἀπὸ τὴν ἀνομία μου, καὶ ἀπὸ τὴν
ἀκαθαρσία τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισέ με.

(Ζητῶ τό ἔλεός σου), διότι ἐγὼ ἀναγνωρίζω τὴν ἀνομία
μου καὶ ἡ ἁμαρτία μου ὀρθώνεται μπροστά μου γιὰ πάντα.

Σ' ἐσένα ἀποκλειστικά ἁμάρτησα, καὶ ἔπραξα τό πονηρὸ
μπροστά σου· (Τά ὁμολογῶ αὐτά), γιὰ νά φανεῖς, πόσο δίκαι-
ος εἶσαι στίς καταδικαστικές ἀποφάσεις σου, καὶ νά
ἀναδειχθεῖς νικητής, ὅταν κακόβουλα σέ ἐπικρίνουν.

(Ἐλέησέ με), διότι μέσα σέ ἀνομίες ἔγινε ἡ σύλληψή μου,
καὶ μέσα σέ ἁμαρτίες μέ κυοφόρησε στά σπλάχνα τῆς ἡ μη-
τέρα μου.

Ἐσύ ἀγαπᾶς τὴν ἀλήθεια. Φανέρωσέ μου τὰ ἄγνωστα
καὶ κρυμμένα μυστήρια τῆς σοφίας σου, (γιὰ νά φυλαχθῶ).

Θά μέ ραντίσεις μέ ὑσσωπο (ποῶδες φυτό ὅπως τόν βα-
σιλικό) καὶ θά καθαρισθῶ· θά μέ πλύνεις καὶ θά λευκανθῶ

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην,
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου
καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ
σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν,
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών
καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης

πιό πολὺ ἀπὸ τὸ χιόνι.

Θά μέ κάνεις νά ἀκούσω λόγια πού προξενοῦν
ἀγαλλίαση καὶ εὐφροσύνη· θά αισθανθοῦν ἀγαλλίαση τὰ
ταπεινωμένα ὅσά μου.

Απόστρεψε (γύρισε) τὸ πρόσωπό σου ἀπὸ τίς ἀμαρτίες
μου, καὶ σβῆσε ἐντελῶς ὅλες τίς ἀνομίες μου.

Καρδιά καθαρὴ κτίσε μέσα μου, Θεέ μου, καὶ ἐγκαινίασε
στά κατάβαθά μου πνεῦμα μέ ὀρθό φρόνημα.

Μὴ μέ ἀπορρίψεις ἀπὸ τὸ πρόσωπό σου, καὶ μὴν
ἀφαιρέσεις ἀπὸ μένα τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιο.

Δώσε μου τὴν ἀγαλλίαση γιὰ τὴ σωτηρία, πού προέρχε-
ται ἀπὸ σένα, καὶ στήριξέ με μέ πνεῦμα αὐτοκρατορίας .

Ἔτσι θά διδάξω τὸ νόμο σου σὲ πολλοὺς παρανόμους,
ὥστε νά ἐπιστρέψουν σ' ἐσένα πολλοὶ ἀσεβεῖς.

Ἀπάλλαξέ με, Θεέ μου, Θεέ Σωτήρα μου, ἀπὸ τὴν ἐνοχὴ
τῶν αἱμάτων, (πού χύθηκαν ἐξ αἰτίας μου)· τότε ἡ γλῶσσα
μου θά διαλαλεῖ μέ ἀγαλλίαση τὴν ἀγαθὴ δικαιοσύνη σου.

Κύριε, θά ἀνοίξεις τὰ χεῖλη μου, καὶ τὸ στόμα μου θά
διαλαλεῖ τὸν ὕμνο σου.

Διότι, ἂν ἠθέλες θυσία, εὐχαρίστως θά τὴν πρόσφερα.
Ἐσὺ ὅμως δὲν μένεις εὐχαριστημένος μέ ὀλοκαυτώματα (θυ-
σία πού καίεται ὅλο τὸ ζῶο).

Θυσία εὐάρεστη στὸν Θεὸ εἶναι ἡ ψυχὴ ἡ συντετριμμένη
καρδιά συντετριμμένη καὶ ταπεινωμένη ὁ Θεὸς δὲ θά τὴν πε-
ριφρονήσει.

Δεῖξε, Κύριε, ἀγαθοσύνη στὴ Σιών μέ τὴ χάρη σου, καὶ ἄς
ξαναχτισθοῦν τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλήμ.

Τότε θά δεχθεῖς θυσία σύμφωνη μέ τὸ Νόμο σου,

ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών.

Ωιδὴ Α'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα
ποτέ μωσαϊκὴ ράβδος σταυροτύπως πλήξασα καὶ
διελούσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν
ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι τὴν
ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν
ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε, ἀλλ' ἢ
φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον
μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμέτρητων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ
ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς
Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ με-
γαλύνω, τὴν ἄμετρον σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς
ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον,
ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην,
ὀλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ
θρηνῶ καὶ στενάζω, μὴ μέ παρίδης τὸν ἄθλιον τῶν
χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα, τὰ
μεγαλεῖα τὰ σά· εἰμὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε
προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ
Θεῷ σου, τὶς ἐκ τοσοῦτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν

εὐχαριστήρια θυσία καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε θὰ μπορούν νὰ ἀνεβάσουν ἐπάνω στοῦ βωμοῦ σου
νεαροὺς ταύρους.

Κανόνας.

Ωιδὴ Α'.

Τὸν ἀρματηλάτη Φαραῶ τὸν βύθισε κάποτε θαυματουργ-
γώντας ἢ ράβδος (τό ραβδί) τοῦ Μωυσῆ, χτυπώντας
σταυροειδῶς καὶ διαιρώντας τὴ θάλασσα· Καὶ ἔσωσε τὸν
Ἰσρηλιτικὸ λαό, πού ἔφευγε ὀδοιπορώντας πεζὸς ψάλλοντας
ῥυθμόν τὸν Θεοῦ.

Οἱ ἐπιθέσεις τῶν λυπηρῶν κλυδωνίζουν τὴν ταπεινὴ μου
ψυχὴ· Καὶ σύννεφα συμφορῶν σκεπάζουν τὴν καρδιά μου,
Νύμφη τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ ἐσύ πού γέννησες τὸ Φῶς τὸ θεϊκὸ καὶ
προαιώνιο, λάμψε σ' ἐμένα τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνο.

Λυτρωμένος, Πάναγνη, ἀπὸ ἀμέτρητες ἀνάγκες καὶ θλί-
ψεις, καὶ ἀπὸ σκληροὺς ἐχθροὺς καὶ ἀπὸ συμφορὲς τοῦ βίου
μέ τὴν ἰσχυρὴ δυνάμη σου, ἀνυμνῶ, μεγαλύνω (δοξάζω) τὴν
ἄμετρη συμπάθειά σου καὶ τὴν παρηγοριά σου σ' ἐμένα.

Τώρα μέ ἐμπιστοσύνη κατέφυγα στὴ δικὴ σου ἰσχυρὴ
βοήθεια, καὶ ἔτρεξα ὀλόψυχα στὴ δικὴ σου σκέπη, καὶ γονα-
τίζω, Κυρία, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μὴ παραβλέψεις ἐμένα
τὸν ἄθλιο, ἐσύ τὸ καταφύγιον τῶν χριστιανῶν.

Δέν θὰ σωπάσω νὰ διακηρύττω μέ μεγαλειώδη τρόπο
τὰ δικά σου μεγαλεῖα· διότι ἐάν ἐσύ, Κόρη, δέν ἦσουν πάντο-
τε μπροστά πρεσβεύοντας γιὰ μένα στὸν Υἱὸ καὶ Θεὸ σου,
ποιὸς θὰ μ' ἐλύτρωνε ἀπὸ τόσο μεγάλῃ τρικυμῖα, καὶ ἀπὸ

κινδύνων ἐρρύσατο.

Ωιδὴ Γ'.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δὸς μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Καταιγὶς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι, καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χειρὰ μοι δὸς βοηθείας, ἢ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ῥεύσαντα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ

φοβερούς κινδύνους.

Ωιδὴ Γ'.

Κύριε, πού δημιούργησες τὴν ὀροφὴ τῆς οὐρανίας ἀψίδας, (τόν οὐρανὸ) καὶ εἶσαι ὁ δομητορας (κτίστης) τῆς Ἐκκλησίας, Ἐσύ στερέωσέ με στή δική σου ἀγάπη, Ἐσύ πού εἶσαι ἢ κορυφὴ τῶν ἐπιθυμητῶν καὶ τὸ στήριγμα τῶν πιστῶν, μόνε φιλάνθρωπε.

Εὐρισκόμενος σὲ ἀμηχανία (ἀδυναμία) ἀπὸ ὅλα, μὲ πόνον κράζω σ' ἐσένα: Πρόφθασε, θερμὴ προστασία, καὶ τὴ δική σου βοήθεια δῶσε σ' ἐμένα τὸ δούλο σου, τόν ταπεινὸ καὶ ἄθλιο, πού ἐπιζητῶ θερμὰ τὴ δική σου βοήθεια.

Ἐδειξες ἀληθινὰ θαυμάσιες τώρα σ' ἐμένα, Κυρία, τίς εὐεργεσίες σου, Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· γι' αὐτὸ σὲ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ καὶ ἐγκωμιάζω τὴν πολλὴ καὶ ἄμετρη φροντίδα σου.

Καταιγίδα τῶν συμφορῶν μὲ κλυδωνίζει, Κυρία, καὶ τρικυμῖες τῶν λυπηρῶν μὲ κατάποντίζουν· ἀλλὰ πρόφθασε καὶ δὸς μοι χερί βοηθείας, ἐσύ ἢ θερμὴ βοήθεια καὶ προστασία μου.

Ἀληθινὴ Θεοτόκο ὁμολογῶ, Κυρία, ἐσένα πού ἐξαφάνισες τὴ δύναμη τοῦ θανάτου· διότι ὡς φυσικὴ πηγὴ τῆς ζωῆς ἀνέβασες ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ ἄδου στή ζωὴ, ἐμένα πού χύθηκα (ἐξορίσθηκα) στή γῆ.

Σῶσε ἀπὸ κινδύνους ἐμᾶς τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, διότι ὅλοι μετὰ τόν Θεὸ σ' ἐσένα καταφεύγομεν, ὡς ἄθραυστο τεῖχος καὶ προστασία.

Ρίξε στοργικὸ τὸ βλέμμα σου πανύμνητη Παναγία, ἐπάνω στὸ κακοποιημένο (ἄρρωστό) μου σῶμα καὶ θεράπευ-

ΐασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ἰερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κῶμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ δωρητῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (Ὀνόματα).

Ἵτι ἐλεῆμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κάθισμα.

Πρεσβεία θερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγῆ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι: Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωιδὴ Δ'.

Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς,

σε τὸν πόνο τῆς ψυχῆς μου.

Ὁ Ἰερεὺς. Ἐλέησέ μας, ὦ Θεέ, σύμφωνα μέ τό μέγα ἔλεός σου, σέ παρακαλοῦμε, ἄκουσέ μας καὶ ἐλέησέ μας.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιά τόν Ἀρχιεπίσκοπό μας (....) καὶ ὅλη τη χριστιανική μας ἀδελφότητα.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιά ἔλεος, ζωῆ, εἰρήνη, υἰγεία, σωτηρία, προστασία, συγχώρηση καὶ ἄφεση (ἐλευθερία) τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ὅλων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν μόνιμα καὶ προσωρινά στήν πόλη αὐτή. (Παρακαλοῦμε) γιά τοὺς ἐνοριῖτες, τοὺς ἐπιτρόπους, τοὺς συνδρομητές καὶ δωρητές τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ναοῦ.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιά τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ, (Ὀνόματα).

Διότι εἶσαι ἐλεῆμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός, καὶ γι' αὐτό σ' ἐσένα ἀναπέμπομε (προσφέρουμε ταπεινά) τὴ δόξα, στόν Πατέρα καὶ στόν Υἱό καὶ στό Ἁγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἐσὺ ἢ θερμῆ πρεσβεία καὶ τό ἀκατανίκητο τεῖχος, ἢ πηγῆ τοῦ ἐλέους καὶ τό καταφύγιο τοῦ κόσμου, σ' ἐσένα φωνάζουμε δυνατά Θεοτόκε Κυρία: Πρόφθασε καὶ λύτρωσέ μας ἀπό κινδύνους, ἐσὺ ἢ μόνη πού μᾶς προστατεύεις ταχύτατα.

Ωιδὴ Δ'.

Ἐσὺ εἶσαι ἢ ἰσχύς μου, Κύριε, ἐσὺ καὶ ἢ δύναμή μου, Ἐσὺ εἶσαι ὁ Θεός μου, Ἐσὺ καὶ ἢ χαρά μου, Ἐσὺ πού χωρὶς νά

κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Καὶ ποῦ λοιπόν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψεις τοῦ βίου καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσον με.

Τὸν ποταμόν, τὸν γλυκερόν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίας δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, πάναγνε ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνω φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσον με.

Σὲ τὴν ἀγνήν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν σκέπην κραταιάν, ὄπλον σωτηρίας μὴ με παρίδης τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους, οἰκτιρομους, ὧ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρουμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἄλλ' ὦ τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Ωιδὴ Ε'.

Ἴνα τι με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαίον. Ἄλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου

ἐγκαταλείψεις τὴν πατρικὴ ἀγκαλιά, ἐπισκέφθηκες τὴ δική μας φτώχεια· γι' αὐτὸ μαζί μέ τόν Προφήτη Ἀββακούμ κραυγάζω σ' Ἐσένα: Δόξα στή δύναμή σου, φιλάνθρωπε.

Καὶ ποῦ λοιπόν νά βρῶ ἄλλη βοήθεια; Ποῦ νά καταφύγω καὶ ποῦ νά σωθῶ; Ἀλλοίμονο! Ποιάν θά ἔχω θερμὴ βοηθὸ στίς θλίψεις τοῦ βίου καὶ τίς ζάλες καθὼς κλονίζομαι; Σ' ἐσένα μόνη ἐλπίζω καὶ ἔχω θάρρος καὶ καυχίεμαι, καὶ τρέχω κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη σου, σῶσε με.

Τὸν γλυκὸ ποταμὸ τοῦ ἐλέους σου, πού δροσίσε μέ πλούσιες δωρεές, Πάναγνη, τὴν πανάθλια καὶ ταπεινὴ ψυχὴ μου, ἢ ὁποία εἶναι φλογισμένη ἀπὸ τό καμίνι τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, δοξολογῶ, κηρύττω, καὶ τρέχω κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη σου, σῶσε με.

Ἐσένα τὴν ἀγνή, ἐσένα τὴν Παρθένο καὶ ἀκηλίδωτη μόνη ἔχω τεῖχος ἀκαταμάχητο, καταφυγὴ, σκέπη δυνατὴ, ὄπλο σωτηρίας· μὴ μέ παραβλέψεις τὸν ἄσωτο, ἐσύ ἢ ἐλπίδα τῶν ἀπελπισμένων, ἢ συμμαχία τῶν ἀδυνάτων, ἢ χαρὰ καὶ ἢ βοήθεια τῶν θλιβομένων.

Πῶς θά μπορέσω νά διηγηθῶ ἐπάξια τὴν ἄμετρη εὐσπλαχνία σου, Κυρία, ἢ ὁποία πάντοτε ἐδροσίσε ὡς νερό τὴν ψυχὴ μου, πού φλογιζόταν φοβερά; Ἀλλὰ ὦ στή δική σου φροντίδα καὶ τὴν εὐεργεσία, τὴν ὁποία ὁ ἴδιος ἀπόλαυσα μέ αφθονία!

Ωιδὴ Ε'.

Γιατί μέ ἀπώθησες (μέ ἀπομάκρυνες) ἀπὸ τό πρόσωπό σου Ἐσύ τό ἄδυτο (τό ἀβασίλευτο) φῶς, καὶ μ' ἐσκέπασε τό ξένο (τό ἀπόλυτο) σκοτάδι ἐμένα τὸν ἄθλιο; Ἀλλὰ ἐπίστρεψέ με, καὶ κατεύθυνε τίς πορεῖες μου πρὸς τό φῶς τῶν ἐντολῶν

κατεύθυνον δέομαι.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι· χαῖρε Μητροπάρθενε, χαῖρε Θεόνυμφε, χαῖρε θεία σκέπη, χαῖρε ὄπλον καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντες με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη καὶ λάκκον ηὐτρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου καὶ βλάβης με λύτρωσαι, καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπη σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων, καὶ μισούντων με Κόρη πανύμνητε.

Τὶ σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμέτρητου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄμετρον πρὸς με συμπάθειαν.

Ωιδὴ ΣΤ'.

Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη προσήγγισε καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τὰ νέφη, τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσι μοι, Κόρη, ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον,

σου, σέ παρακαλῶ

Εὐχαρίστως φωνάζω σ' ἐσένα, Χαῖρε, Μητέρα Παρθένε· χαῖρε Νύμφη τοῦ Θεοῦ, χαῖρε θεϊκὴ σκέπη· χαῖρε ὄπλο καὶ τεῖχος ἀπόρθητο (ἀκατάβλητο, πού δεν κυριεύεται)· χαῖρε προστασία καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, αὐτῶν πού καταφεύγουν σ' ἐσένα μέ πίστη.

Αὐτοὶ πού μέ μισοῦν ἄδικα ετοίμασαν βέλη καὶ ξίφη καὶ λάκκο, καὶ ἐπιζητοῦν νά κατασπαράξουν τό πανάθλιο σῶμα μου, καὶ ἐπιζητοῦν νά μέ θάψουν στή γῆ, Ἀγνή· Ἀλλά πρόφθασε καὶ σῶσε με ἀπ' αὐτούς.

Ἀπὸ κάθε ἀνάγκη, θλίψη καὶ ἀσθένεια καὶ βλάβη λύτρωσέ με· Καὶ μέ τῇ δυνάμει σου φύλαξέ με κάτω ἀπὸ τῇ σκέπη σου ἄτρωτο (χωρὶς τραύματα) ἀπὸ κάθε κίνδυνο, καὶ ἀπὸ ἐχθρούς πού μέ πολεμοῦν καὶ μέ μισοῦν, Κόρη πανύμνητη.

Τί δῶρο νά σοῦ προσφέρω ὡς εὐχαριστία γιὰ ὅσα ἔχω ἀπολαύσει, γιὰ τὰ δῶρα σου καὶ τὴν ἄμετρή σου ἀγαθότητα; Λοιπὸν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ ἐξυψώνω τὴν ἀνέκφραστή σου συμπάθεια σ' ἐμένα.

Ωιδὴ ΣΤ'.

Τὴ δέησή μου θά ξεχύσω στὸν Κύριο, καὶ σ' αὐτόν θά ἀναγγείλω τίς θλίψεις μου· διότι ἡ ψυχὴ μου γέμισε ἀπὸ θλίψεις, καὶ ἡ ζωὴ μου πλησίασε στὸν ἄδη· Καὶ σέ παρακαλῶ, ὅπως ὁ Ἰωνᾶς: Βγάλε με, Θεέ μου, ἀπὸ τῆ φθορά.

Τὰ σύννεφα τῶν λυπηρῶν καταστάσεων ἐκάλυψαν τὴν ἄθλια ψυχὴ καὶ τὴν καρδιά μου, καὶ μοῦ δημιουργοῦν σκοτισμό, Κόρη, ἀλλὰ ἐσύ πού γέννησες τό ἀπρόσιτο (τό ἄφθαστο,

ἀπέλασον ταῦτα μακράν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν, ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καί τῶν νόσων ἰατρὸν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινήν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου, τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν, αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον, Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐροίμι σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην Πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὁ Ἱερεὺς. Μνημονεύει. (Ὄνόματα).

Κοντάκιον.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς

τό ἀπλησίαστο) Φῶς (τό Χριστό) ἀπομάκρυνέ τα μακριά μέ τὴν πνοή τῆς θεϊκῆς σου πρεσβείας.

Σέ ἀναγνωρίζω παρηγοριά στίς θλίψεις, καί σέ γνωρίζω ὡς ἰατρὸ τῶν ἀσθενειῶν, καὶ ὀλοτελῆ (ὀλοκληρωτική) συντριβή τοῦ θανάτου καὶ ποταμὸ τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητο, καὶ γρήγορη καὶ κοφτερή (ἀποτελεσματική) βοήθεια ὄλων πού βρίσκονται μέσα σέ συμφορές.

Δέν ἀποκρύπτω τό βυθὸ τοῦ ἐλέους σου καὶ τὴ βρύση τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴ τὴν ἀδιάκοπη πραγματικά τῆς συμπαθείας σου σ' ἐμένα, Κυρία· ἀλλὰ σέ ὄλους τά ὁμολογῶ καὶ φωνάζω καὶ κηρύττω καὶ τά λέγω.

Μέ περικύκλωσαν οἱ ζάλες τῆς ζωῆς, ὅπως οἱ μέλισσες τό κηρί, Παρθένε, καὶ ἀφοῦ κυρίευσαν τὴν καρδιά μου, μέ κατατραυματίζουν μέ τό βέλος τῶν θλίψεων· ἀλλὰ μακάρι νά σέ βρῶ βοηθό, καὶ ἀπαλλαγὴ καὶ λύτρωση, Πάναγνη.

Σῶσε ἀπὸ κινδύνους ἐμᾶς τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, διότι ὄλοι μετὰ τὸν Θεό σ' ἐσένα καταφεύγουμε, ὡς ἄθραυστο τεῖχος καὶ προστασία.

Ρίξε στοργικό τό βλέμμα σου, πανύμνητη Παναγία, ἐπάνω στό κακοποιημένο (ἄρρωστό) μου σῶμα καὶ θεράπευσε τὸν πόνο τῆς ψυχῆς μου.

Ὁ Ἱερεὺς. Μνημονεύει. (Ὄνόματα).

Κοντάκιο.

Προστασία τῶν χριστιανῶν πού δέν ντροπιάζεσαι, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴ ἀμετακίνητη, μὴ παραβλέψεις τίς φωνές τῶν ἀμαρτωλῶν προσευχῶν μας, ἀλλὰ ἔλα βιαστικά σέ

ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ
σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ,
Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (Δίς).

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ
οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου
τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ
κάλλους σου.

Ἰερεὺς: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἰερεὺς: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Χορὸς Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἰερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τό ἀνάγνωσμα, πρόσχωμεν.

Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Λουκᾶν. (Γ'. 3842, ΙΑ'. 4850).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην
τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο
αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή,
καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ
δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν,

βοήθεια ἡμῶν, πού σοῦ φωνάζουμε μέ πίστη· τρέξε γρήγορα
σέ πρεσβεία, καὶ σπεῦσε σέ ἰκεσία, Θεοτόκε, ἐσύ πού εἶσαι ἢ
προστασία, αὐτῶν πού σέ τιμοῦν.

Προκείμενο.

Θά θυμᾶμαι τό ὄνομά σου σέ κάθε γενιά καί γενιά.

Στίχος: Ἄκουσε, Θυγατέρα καὶ δές, καὶ στρέψε τό αὐτί
σου, καὶ λησμόνησε τό λαό σου καὶ τό σπίτι τοῦ πατέρα σου,
καὶ θά ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλιάς τὴν ὠραιότητά σου.

Ἰερεὺς: Ἄς ἰκετεύσουμε τόν Κύριο καὶ Θεό μας, νά
καταξιωθοῦμε νά ἀκούσουμε τό ἅγιο Εὐαγγέλιο.

Κύριε, ἐλέησον.(γ').

Ἰερεὺς: Ἐδῶ εἶναι ἡ Σοφία. Ὁρθοί. Ἄς ἀκούσουμε τό ἅγιο
Εὐαγγέλιο. Εἰρήνη σέ ὅλους.

Ψάλτης: Καὶ στό δικό σου πνεῦμα.

Ἰερεὺς: Ἄς προσέξουμε τό ἀνάγνωσμα ἀπό τό Εὐαγγέλιο
κατὰ τόν Εὐαγγελιστή Λουκᾶ.

Ψάλτης: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Λουκᾶν. (Γ'. 3842, ΙΑ'. 4850).

Κατὰ τόν καιρό ἐκεῖνο εἰσηλθε ὁ Ἰησοῦς σέ κάποια κώμη
(χωριό) καί κάποια γυναίκα μέ τό ὄνομα Μάρθα τόν
ὑποδέχθηκε στό σπίτι της. Καί εἶχε αὐτή ἀδελφή πού
ὀνομαζόταν Μαρία, ἢ ὁποία ἐκάθισε κοντά στά πόδια τοῦ
Ἰησοῦ, καί ἤκουε τά λόγια του. Καί ἡ Μάρθα ἦταν
ἀπασχολημένη μέ πολλή φροντίδα γιά νά τόν περιποιηθεῖ.

ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνη με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῶ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα...

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν, τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα, σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν

Καὶ ἀφοῦ στάθηκε κοντά του εἶπε· Κύριε, δὲν σέ μέλει πού ἡ ἀδελφή μου μέ ἄφησε μόνη νά ὑπηρετῶ, καί νά ἐτοιμάζω τό τραπέζι; Πές της λοιπόν νά μέ βοηθήσει. Καί ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθηκε καί τῆς εἶπε· Μάρθα, Μάρθα, φροντίζεις ἐναγώνια καὶ ταλαιπωρεῖσαι μέ πολλὰ. Ὅμως ἓνα μόνο εἶναι ἀπαραίτητο· Καί ἡ Μαρία διάλεξε τὴν καλὴ μερίδα (τὴν πνευματικὴ τροφή), ἡ ὁποία ποτέ δὲν θά ἀφαιρεθεῖ ἀπ' αὐτῆν. Καί ἐνῶ αὐτὸς ἔλεγε αὐτά, κάποια γυναίκα μέσα ἀπὸ τό πλήθος ὑψωσε φωνή καί τοῦ εἶπε· Εἶναι μακάρια ἡ γυναίκα πού σ' ἐγέννησε καί τά στήθη πού ἐθήλασες. Κι ἐκεῖνος εἶπε· Ἀληθινά ἔτσι εἶναι· Ἀλλὰ κυρίως μακάριοι εἶναι αὐτοί, πού ἀκούουν τό λόγο τοῦ Θεοῦ καί τὸν τηροῦν (τὸν βάζουν σέ ἐφαρμογή).

Ψάλτης: Δόξα σ' ἐσένα, Κύριε, δόξα σ' ἐσένα.

Δόξα...

Πατέρα, Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἅγιο Πνεῦμα, Τριάδα μέσα σέ Μονάδα, ἐξαφάνισε (σβῆσε) τὰ πλήθη τῶν δικῶν μου ἀμαρτημάτων.

Καὶ νῦν...

Μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψε τὰ πλήθη τῶν ἀμαρτημάτων μου.

Στίχ. Ἐλέησέ με, Θεέ μου, σύμφωνα μέ τό μέγα ἔλεός σου, καί σύμφωνα μέ τό πλήθος τῆς εὐσπλαχνίας σου ἐξάλειψε τό ἀνόμημά μου.

Μὴ μέ ἐμπιστευθεῖς σέ ἀνθρώπινη προστασία, Παναγία Κυρία, ἀλλὰ δέξου τὴ δέησή μου πού σέ ἱκετεύω· Διότι μέ κατέχει θλίψη, δὲν μπορῶ νά ὑποφέρω τὰ τοξεύματα (τά βέλη) τῶν δαιμόνων· Δέν ἔχω στέγη οὔτε ποῦ νά καταφύγω ὁ ἄθλιος, καθὼς πολεμοῦμαι ἀπὸ παντοῦ, καί δὲν ἔχω παρη-

πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου· Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μὴ μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἰερεὺς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβεῖαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου,

γοριά ἐκτός ἀπὸ σένα· Κυρία τοῦ κόσμου, ἐλπίδα καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μὴ παραβλέψεις τὴ δέησή μου, κάνε ὅτι εἶναι συμφέρον γιὰ μένα.

Κανένας πού τρέχει κοντά σου, δέ φεύγει ντροπιασμένος ἀπο σένα, Ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· Ἀλλά ζητεῖ τὴ χάρη καὶ παίρνει τὴ δωρεὰ τὴν ἀνάλογη πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ πού ζητεῖ.

Ἐπειδὴ εἶσαι μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενῶν, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε τὴν πόλη καὶ τὸ λαό, ἐσύ ἢ εἰρήνη αὐτῶν πού πολεμοῦνται, ἢ γαλήνη αὐτῶν πού δοκιμάζονται, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἰερεὺς:

Σῶσε, Θεέ μου, τὸ λαό σου, καὶ εὐλόγησε ἐμᾶς, πού εἴμαστε ἢ κληρονομιά σου. Ἐπισκέψου τὸν κόσμο σου μὲ ἔλεος καὶ εὐσπλαχνία. Ὑψωσε τὴ δύναμη τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ στείλε ἐπάνω μας τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια. Μὲ τίς πρεσβεῖες τῆς πάναγνης Κυρίας μας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· Μὲ τὴ δύναμη τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοπάροχου Σταυροῦ· Μὲ τίς προστασίες τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων (τῶν Ἀγγέλων)· Μὲ τίς ἰκεσίες τοῦ Τιμίου, ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ ξακουστῶν Ἀποστόλων· Τῶν ἁγίων Πατέρων μας, μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Τοῦ Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Τοῦ Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων, Σπυριδῶνος ἐπισκόπου

Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν
 Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
 Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τῶν
 θαυματουργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων
 Μαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου,
 Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρων Τήρωνος,
 καὶ Στρατηλάτου· τῶν ἱερομαρτύρων
 Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
 καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
 θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ),
 τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
 Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας), οὓς καὶ τὴν μνήμην
 ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων
 ἱκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον
 ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ
 μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν..

Ωιδὴ Ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ κατεπάτησαν τὴν
 φλόγα θαρσαλέως καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ
 μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς
 τοὺς αἰῶνας.

Φῶς ἢ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ
 ἁμαρτημάτων, φωταγωγήσον σύ, φωτὸς οὓσα

Τριμυθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν· (Μέ τίς ἱκεσίεις) τῶν
 ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων, τοῦ Γεωργίου τοῦ Τρο-
 παιοφόρου (θριαμβευτοῦ), τοῦ Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου,
 τῶν Θεοδώρων, Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου· Τῶν
 Ἱερομαρτύρων (κληρικῶν Μαρτύρων) Χαραλάμπους καὶ
 Ἐλευθερίου· Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων,
 τῶν ὁσίων (ἀσκητῶν) καὶ θεοφόρων (πού φέρουν τὸν Θεό)
 Πατέρων μας· Τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων θεοπατόρων (προγό-
 νων τοῦ Χριστοῦ) Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· Τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας),
 τοῦ ὁποῦ τὴ μνήμη ἐορτάζουμε καὶ ὄλων τῶν ἁγίων, σέ
 ἱκετεύομε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσέ μας τοὺς
 ἁμαρτωλοὺς, πού σέ παρακαλοῦμε, καὶ ἐλέησέ μας.

Κύριε ἐλέησον. (12 φορές).

(Ὅλα αὐτὰ σέ παρακαλοῦμε νὰ τὰ κάνεις) μέ τό ἔλεος
 καὶ τὴν εὐσπλαχνία καὶ τὴ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς
 σου Υἱοῦ, μαζί μέ τόν ὁποῖο εἶσαι ἄξιος νὰ δοξολογεῖσαι, καί
 μαζί μέ τό πανάγιο καὶ ἀγαθὸ καὶ ζωοποιό σου Πνεῦμα, τώ-
 ρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ωιδὴ Ζ'.

Οἱ νέοι τῶν Ἑβραίων στό καμίνι καταπάτησαν μέ θάρρος
 τὴ φλόγα, καὶ μετέβαλαν τὴ φωτιά σέ δροσιά φωνάζοντας:
 Εἶσαι δοξασμένος, Κύριε Θεέ, μας στοὺς αἰῶνες.

Θεοτόκε, πού γέννησες τό Φῶς (τό Χριστό), ἐμένα πού
 εἶμαι σκοτισμένος ἀπό τὴ νύχτα (τό σκοτάδι) τῶν

δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε
δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις καὶ
καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης
βοηθείας, ἀβοήθητων δύναμις, καὶ ἐλπίς
ἀπηλπισμένων.

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ
χείλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων
χαρισμάτων ἀλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ
ἀπειρῶν σου θαυμάτων!

Βλέψον ἰλέῳ ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν
κάκωσιν ἣν ἔχω, καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης
καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι,
ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Ωιδὴ Η'.

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρί
τό τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωυσῇ μυστήριον
γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Παρθένε, μὴ
παρίδης σεμνή, ποντούμενόν με σάλῳ, βιοτικῶν
κυμάτων, ἀλλὰ δίδου μοι χεῖρα βοηθείας,
καταπονουμένῳ, κακώσεσι τοῦ βίου.

Περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν
με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με
πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ
ἀντιλαβοῦ μου, τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφεῦρον σε λιμένα, ἐν ταῖς
λύπαις χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις

ἀμαρτημάτων, φωταγωγήσέ με ἐσύ πού εἶσαι τὸ δοχεῖο τοῦ
φωτός, τὸ καθαρὸ καὶ ἀμόλυντο, γιὰ νὰ σέ δοξάζω μέ πόθο.

Γίνε σκέπη καὶ προστασία καὶ βοήθεια καὶ καύχημα,
Παρθένε, σ' ἐμένα πού τώρα εἶμαι γυμνός ἀπὸ κάθε βοήθεια,
ἐσύ ἡ δύναμη τῶν ἀβοηθήτων, καὶ ἐλπίδα τῶν
ἀπελπισμένων.

Μέ ὅλη τὴν ψυχῇ καὶ τὴ διάννοια καὶ μέ τὴν καρδίᾳ καὶ
μέ τὰ χεῖλη σέ δοξάζω, ἐπειδὴ ἔχω ἀπολαύσει τὰ δικά σου
μεγάλα χαρίσματα· Ἀλλὰ ὦ στήν ἀγαθότητά σου καὶ στὰ
ἀπειρά σου θαύματα!

Κοίταξέ με μέ τὸ σπλαχνικὸ μάτι σου καὶ ἐπισκέψου τὴν
ταλαιπωρία πού ἔχω· Καὶ λύτρωσέ με ἀπὸ φοβερές συμφορές
καὶ βλάβη καὶ κινδύνους καὶ πειρασμούς μέ τὸ ἀμέτρητό σου
ἔλεος.

Ωιδὴ Η'.

Τὸν Κύριο, ὁ ὁποῖος δοξάσθηκε στό ἀγιασμένο ὄρος (τό
Σινᾶ), καὶ ἔκανε γνωστό στό Μωυσῇ τὸ μυστήριον τῆς
παντοτεινῆς Παρθένου μέ τὴ φωτιά στή βάτο, ὑμνεῖτε τον
καὶ ὑπερυψώνετε τον σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Ἀπὸ εὐσπλαχνία τοῦ ἐλέους σου, Παρθένε, μὴ μέ παρα-
βλέψεις, Σεμνή, καθὼς καταποντίζομαι στήν τρικυμία τῶν
κυμάτων τῆς ζωῆς· Ἀλλὰ δίνε μου χεῖρι βοηθείας, καθὼς βυ-
θίζομαι στίς ταλαιπωρίες τῆς ζωῆς.

Περιστάσεις δύσκολες καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκες, μ'
εὐρῆκαν, Ἀγνή καὶ συμφορές τοῦ βίου καὶ πειρασμοὶ μ'
ἐκύκλωσαν ἀπὸ παντοῦ· Ἀλλὰ ἔλα κοντά μου καὶ βοηθήσέ
με μέ τὴ δυνατὴ σου σκέπη.

Στίς ζάλες σ' εὐρῆκα λιμάνι, στίς λύπες χαρὰ καὶ
εὐφροσύνη, καὶ στίς ἀσθένειες ταχύτατη βοήθεια, καὶ στοὺς

ταχινήν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστιν καὶ προστάτιν, ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε θεία καὶ μανναδόχε στάμνε, χαῖρε χρυσῆ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεστε, χαῖρε τῶν παρθένων δόξα καὶ μητέρων, ὠράϊσμα καὶ κλέος.

Ωιδὴ Θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην, Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγήν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεοσύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερευνήτον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηλεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλήν, δύναμίν σου πᾶσιν ὁμολογῶ καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ

κινδύνους λύτρωση, καὶ προστασία στοὺς πειρασμούς.

Χαῖρε θρόνε τοῦ Κυρίου ὅμοιε μέ τῆ φωτιά, χαῖρε στάμνα θεϊκὴ καὶ δοχεῖο τοῦ Μάννα· Χαῖρε χρυσὸ λυχνάρι, ἄσβεστη λαμπάδα· Χαῖρε δόξα τῶν παρθένων καὶ ὠραιότητα καὶ καλὴ φήμη (δόξα) τῶν μητέρων.

Ωιδὴ Θ'.

Ἀναστατώθηκε ὁ οὐρανός, καὶ κατεπλάγησαν τὰ πέρατα τῆς γῆς μέ τό γεγονός ὅτι ὁ Θεός ἐμφανίσθηκε (θεάθηκε) στοὺς ἀνθρώπους σωματικά, καὶ ἡ κοιλία σου ἔγινε πῶς εὐρύχωρη ἀπὸ τούς οὐρανοῦς· Γι' αὐτό, Θεοτόκε, σέ μεγαλύνουν οἱ ταξιαρχίαι (τά πλήθη) τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Σέ ποιάν ἄλλη νά καταφύγω, Ἀγνή; Ποῦ νά τρέξω λοιπὸν καὶ νά σωθῶ; Ποῦ νά πάω; ποία νά ἀνακαλύψω ὡς καταφύγιο; Ποία θερμὴ συμπαραστάτρια; ποία νά βρῶ βοηθὸ στίς θλίψεις; Σ' ἐσένα μόνη ἐλπίζω, γιὰ σένα μόνη καυχῶμαι, καὶ σ' ἐσένα κατέφυγα μέ θάρρος.

Δέν εἶναι δυνατό, νά ἀπαριθμήσει κανεὶς τὰ μεγαλεῖα σου, Νύμφη τοῦ Θεοῦ, καὶ νά περιγράψει τὸν ἀνεξερευνήτο βυθὸ τῶν θαυμάτων σου, πού ξεπερνοῦν τό νοῦ καὶ γίνονται διαρκῶς, σ' αὐτούς πού σέ τιμοῦν μέ πόθο, καὶ μέ πίστη σέ προσκυνοῦν, ὡς ἀληθινὴ λεχώνα (Μητέρα) Θεοῦ.

Μέ εὐχαρίστους ὕμνους δοξολογῶ καὶ ἐγκωμιάζω τὸ ἄμετρο ἔλεος, καὶ τὴν πολλήν δύναμή σου τὴν ὁμολογῶ σέ ὅλους, καὶ τίς εὐεργεσίες σου, πού ἄδειασες προσφέροντάς τις σ' ἐμένα· κηρύττω, μεγαλύνω μέ τὴν ψυχὴ καὶ τὴν καρδιά

τε καὶ καρδία, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσση πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθή, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ, πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σὺ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. ὦ Δέσποινα, τοῦ κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ παννυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει,

καὶ μέ τό λογισμό καὶ μέ τή γλώσσα πάντοτε.

Δέξου τὴ δέησή μου τὴ φτωχική, καὶ μὴ παραβλέψεις τό θρηνο καὶ τὰ δάκρυα καὶ τό στεναγμό μου· Ἀλλά βοήθησέ με ὡς ἀγαθή, καὶ ἐκπλήρωσε τὰ αἰτήματά μου· Διότι μπορεῖς τὰ πάντα ὡς Μητέρα τοῦ παντοδύναμου Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἐάν ἔστω καὶ μόνο ἓνα νεῦμα εὐνοϊκό κάνεις πρὸς τὴ δική μου ἀξιολύπητη ταπεινότητα.

Μεγαλυνάρια.

Εἶναι ἄξιο ἀληθινά, νά μακαρίζουμε ἐσένα τὴν Θεοτόκο, τὴν πάντοτε μακάρια καὶ παναμόλυνη, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας. Ἐσένα, πού εἶσαι τιμιώτερη ἀπὸ τὰ Χερουβίμ καὶ ἀσύγκριτα ἀνώτερη ἀπὸ τὰ Σεραφίμ, πού γέννησες χωρὶς νά φθαρεῖς τό Λόγο τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀληθινή Θεοτόκο, ἐσένα μεγαλύνουμε.

Τὴν ὑψηλότερη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθαρότερη ἀπὸ τίς λάμπεις τοῦ ἡλίου, πού μᾶς λύτρωσε ἀπὸ τὴν κατάρα, τὴν Κυρία τοῦ κόσμου, ἄς τὴν τιμήσουμε μέ ὕμνους.

Ἀπὸ τίς πολλές μου ἁμαρτίες ἀσθενεῖ τό σῶμα, ἀσθενεῖ καὶ ἡ ψυχὴ μου· σ' ἐσένα καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένη· Ἐλπίδα τῶν ἀπελπισμένων, ἐσύ βοήθησέ με.

Κυρία καὶ Μητέρα τοῦ Λυτρωτῆ, δέξου τίς παρακλήσεις τῶν ἀναξίων δούλων σου, γιά νά μεσιτεύσεις σ' αὐτόν πού γεννήθηκε ἀπὸ σένα· Κυρία τοῦ κόσμου, γίνε μεσίτρια.

Ψάλλουμε πρόθυμα τόν ὕμνο τώρα σ' ἐσένα, τὴν πανύμνητη Θεοτόκο χαρούμενα· μαζί μέ τόν Πρόδρομο καὶ ὄλους τοὺς ἁγίους ἱκέτευε, Θεοτόκε, νά μᾶς σπλαχνησθεῖ (ὁ Θεός).

Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἄς μείνουν ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, πού δέν προσκυνοῦν τὴ σεβάσμα εἰκόνα σου, πού ζωγραφίσθηκε ἀπο τόν ἱερωτάτο Ἀπόστολο Λουκᾶ, τὴν Ὁδηγήτρια.

Ὅλα τὰ στρατεύματα τῶν Ἀγγέλων, Πρόδρομε τοῦ Κυρίου, ἡ δωδεκάδα τῶν Ἀποστόλων, οἱ Ἅγιοι Πάντες μαζί μέ τὴ Θεοτόκο κάνετε πρεσβεία, γιά νά σωθοῦμε ἐμεῖς.

Τρισάγιο.

Εἶσαι Ἅγιος ὁ Θεός Πατέρας, Ἅγιος δυνατός ὁ Υἱός, Ἅγιος ἀθάνατος τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἐλέησέ μας. (Τρίς).

Δόξα στόν Πατέρα καὶ στόν Υἱό καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάδα, ἐλέησέ μας. Κύριε, δεῖξε ἔλεος στίς ἁμαρτίες μας. Δέσποτα, συγχώρησε τίς ἀνομίες μας. Ἄγιε, ἔλα καὶ θεράπευσε τίς ἀσθενείες μας, γιά χάρη τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πατέρα μας, πού κατοικεῖς στοὺς οὐρανοὺς, ἄς εἶναι ἁγιασμένο τό ὄνομά σου. Ἄς ἔλθει ἡ Βασιλεία σου. Ἄς γίνει τό θέλημά σου, ὅπως στόν οὐρανὸ ἀπό τοὺς Ἀγγέλους, ἔτσι καὶ στή γῆ ἀπό τοὺς ἀνθρώπους. Τὴν τροφή μας τὴν ἀπαραίτητη γιά τὴ ζωή δῶσε μας σήμερα. Καὶ συγχώρησε σ' ἐμᾶς τὰ ἁμαρτήματά μας, ὅπως κι ἐμεῖς συγχωροῦμε αὐτοὺς πού ἁμάρτησαν σ' ἐμᾶς. Καὶ μὴν ἐπιτρέψεις, νά πέσουμε σέ πειρασμό, ἀλλὰ ἀπάλλαξέ μας ἀπό τόν πονηρό.

Ὅτι σου ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σου τῶν περιστάσεων, σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἐκτενῆς Δέησις.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Διότι δική σου εἶναι ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμη καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τροπάρια:

Ἐλέησέ μας, Κύριε, ἐλέησέ μας· διότι στερούμενοι ἀπὸ κάθε ἀπολογία, αὐτὴ τὴν ἰκεσία σ' ἐσένα ὡς Κύριο προσφέρουμε οἱ ἁμαρτωλοὶ· ἐλέησέ μας.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησέ μας· διότι σ' ἐσένα ἐμπιστευόμαστε· μὴν ὀργισθεῖς ὑπερβολικὰ ἐναντίον μας, οὔτε νά θυμηθεῖς τίς ἀνομίες μας· ἀλλὰ κοίταξέ μας ὡς εὐσπλαγχνος καὶ λύτρωσέ μας ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας· Διότι Ἐσύ εἶσαι Θεὸς μας καὶ ἐμεῖς λαὸς σου· Ὅλοι εἴμαστε ἔργα τῶν χειρῶν σου καὶ ἐπικαλούμεθα τὸ ὄνομά σου.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλη ἀνοιξέ μας, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντας σ' ἐσένα ἄς μὴ ἀστοχήσουμε· μακάρι νά λυτρωθοῦμε μέσῳ σου ἀπὸ τίς δύσκολες περιστάσεις. Διότι ἐσύ εἶσαι ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἐκτενῆς Δέηση.

Ἐλέησέ μας, Θεέ μας, σύμφωνα μέ τὸ μέγα ἔλεός σου, σέ παρακαλοῦμε, ἄκουσέ μας καὶ ἐλέησέ μας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπό μας (.....) καὶ γιὰ ὅλη τὴ χριστιανικὴ μας ἀδελφότητα.

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κῶμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (Ονόματα).

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἦτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ ἔλεος, ζωὴ, εἰρήνη, υἰγεία, σωτηρία, προστασία, συγχώρηση καὶ ἄφεση (ἐλευθερία) τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ὅλων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν μόνιμα καὶ προσωρινά στὴν πόλη αὐτή. (Παρακαλοῦμε) γιὰ τοὺς ἐνοριτεῖς, τοὺς ἐπιτρόπους, τοὺς συνδορομητεῖς καὶ δωρητεῖς τῆς ἁγίας αὐτῆς Ἐκκλησίας.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ, (Ονόματα).

Ἀκόμη παρακαλοῦμε νὰ διαφυλαχθεῖ ἡ ἁγία Ἐκκλησία καὶ ἡ πόλη αὐτή καὶ κάθε πόλη καὶ χωριὸ ἀπὸ ὀργῆς, ἐπιδημία, πείνα, σεισμό, φωτιά, σφαγή, ἐπιδρομὴ ξένων, ἀπὸ ἐμφύλιο πόλεμο καὶ ξαφνικὸ θάνατο. Καὶ γιὰ νὰ γίνεῖ σπλαχνικός, εὐνοϊκός καὶ συγχωρητικός ὁ ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός μας, γιὰ νὰ ἀπομακρύνει καὶ νὰ σκορπίσει κάθε ὀργὴ καὶ ἀρρώστια πού κινεῖται ἐναντίον μας· καὶ νὰ μᾶς λυτρώσει ἀπὸ τὴ δίκαιη ἀπειλὴ του πού κρέμεται ἐπάνω μας καὶ νὰ μᾶς ἐλεήσει.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε, νὰ εἰσακούσει ὁ Κύριος ὁ Θεός τὴν φωνὴ τῆς ἰκεσίας ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ νὰ μᾶς ἐλεήσει.

Ἐπάκουσέ μας, Θεέ μας, Σωτήρα μας, ἡ ἐλπίδα ὅλων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ αὐτῶν πού βρίσκονται μακριὰ στὴ θάλασσα. Καὶ γίνε γιὰ μᾶς, Κύριε, σπλαχνικός στὶς ἀμαρτίες μας καὶ ἐλέησε μας.

<p>ἡμᾶς.</p> <p>Ἐλεήμων γάρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.</p> <p>Ἀπόλυσις.</p> <p>Ὁ (...) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τὸν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.</p> <p>Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανὴ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σύ, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.</p> <p>Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένη Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ὀύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.</p> <p>Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον</p>		<p>Διότι εἶσαι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός καὶ σ' ἐσένα ἀναπέμπομε τὴ δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱό καὶ στὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.</p> <p>Ἀπόλυση.</p> <p>Ὁ (...) Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς μας, μέ τις πρεσβείες τῆς καθαρῶτατης καὶ ἀμόλυντης ἁγίας Μητέρας του, μέ τὴ δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ πού δίνει ζωή, μέ τις προστασίες τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων τῶν ἁσωμάτων, μέ τις ἰκεσίες τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ φημισμένων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων (μέ ὠραῖες νίκες) μαρτύρων, τῶν ὁσίων (ἀσκητῶν) καὶ θεοφόρων (πού φέρουν τὸν Θεὸ μέσα τους) Πατέρων μας, τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων θεοπατόρων (προγόνων τοῦ Χριστοῦ) Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), τοῦ ὁποίου τὴ μνήμη ἐορτάζουμε, καὶ ὄλων τῶν ἁγίων, νά μᾶς ἐλεήσει καὶ νά μᾶς σώσει ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.</p> <p>Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Ἀπόστολοι, ἀφοῦ μαζευθεῖτε ἐδῶ ἀπὸ τὰ πέρατα (τῆς γῆς), κηδέψτε τὸ σῶμα μου στὸν τόπο τῆς Γεθσημανῆς· Κι Ἐσύ Υἱέ καὶ Θεέ μου, παράλαβε τὸ πνεῦμα μου.</p> <p>Ἐσύ ἢ γλυκύτητα τῶν Ἀγγέλων, ἢ χαρὰ τῶν θλιβομένων, ἢ προστάτης τῶν χριστιανῶν, Παρθένη Μητέρα τοῦ Κυρίου, βοήθησέ με καὶ λύτρωσέ με ἀπὸ τὰ αἰώνια βάσανα.</p> <p>Ἐσένα ἔχω μεσίτρια πρὸς τὸν φιλόανθρωπο Θεό· ἄς μή</p>
---	--	---

Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

μοῦ ἐλέγξει τίς πράξεις μπροστά στους Ἀγγέλους· Σέ παρακαλῶ, Παρθένε, Βοήθησέ με γρήγορα.

Πύργε πλεγμένη μέ χρυσάφι, καὶ πόλη μέ δώδεκα τείχη, θρόνε πού στάζεις ἥλιο, καθέδρα (θρόνε) τοῦ Βασιλιᾶ, ἀκατανόητο θαῦμα, πῶς τρέφεις μέ γάλα τόν Κύριο;

Μέ τίς εὐχές τῶν ἁγίων Πατέρων μας, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Θεέ μας, ἐλέησε καὶ σῶσε μας.

Ἀμήν.